

HUKVALDSKÝ OBČASNÍK

4/2012
www.hukvaldy.eu

téma:
podzim a jeho tradice

Obsah

Tvořte s námi Hukvaldský občasník s. 3; **Den obce Hukvaldy** s. 4; **Dobrovolní hasiči** s. 6; **Tenisový podzim na Hukvaldech - Hukvaldský příměstský tábor** s. 7 **Zakončení cyklosezóny** s. 8; **Turisté z Hukvald v italských Dolomitech** s. 10; **Lukáš Šplíchal informuje** s. 12; **Z obecní knihovny** s. 13; **Rorýsi a jejich kolonie na naší škole** s. 14; **Téma: podzim a jeho tradice** s. 18; **Výstava hukvaldského malíře Antonína Kroči** s. 25; **Návštěva z partnerské Wisly - Uklidíme si Ondřejnici** s. 26; **Sherlock Holmes v akci** s. 28; **Přehled: škola** s. 30; **Inzerce** s. 36

Pokyny pro autory článků

V případě, že chcete přispět do Hukvaldského občasníku, dodržujte, prosím, předepsané pokyny pro úpravu příspěvků:

Program: MS Word, Open Office

Font: Times New Roman

Velikost: 12

Řádkování: 1,5

Zarovnání: do bloku

Odsazení odstavce: žádné

Na konci příspěvku vždy uvádějte autora.

Soubor musíte vždy uložit pod nějakým názvem, pokud možno stejným jako je název vašeho příspěvku.

Pokud posíláte fotografie, ukládejte je s popiskem, který vystihuje, co na fotografii je.

Úvodní slovo

Vážení čtenáři!

Podzim – zvláštní to období – je tu. Často bývá vnímán jako nejméně příjemná část roku. Signalizuje totiž definitivní konec oblíbeného léta a do jara je daleko. Ale nakonec – nic není tak horké, jak se zprvu zdá. I podzim má své přednosti. Krásné barvy, někdy i slunečné a teplé dny, které oceníme více než v létě, protože už nejsou samozřejmostí. Přináší zklidnění a odpočinek po hektickém létě přírodě i nám. Proto mu odpouštím roli předzvěsti zimy.

S podzimem je spojena řada zajímavých tradic. V současné uspěchané době se na ně často zapomíná, proto jsme jako téma tohoto čísla Hukvaldského občasníku zvolili -

- podzim a jeho tradice. ■

Hezké čtení Vám přeje Václav Holub

Redakční rada

Luděk Bujnošek - Ivana
Hrčková - Václav Holub -
Kateřina Eliášová - Svatopluk
Lév - Antonín Kuboš

Grafika/sazba: Václav Holub

Korektura: Kateřina Eliášová

Foto: Svatopluk Lév

Tvořte s námi Hukvaldský občasník

S ohledem na téma, které redakční rada připravuje pro jedno z příštích čísel Hukvaldského občasníku, bychom rádi vyzvali všechny občany Hukvald, aby se s námi pro jednou podíleli na jeho vzniku.

Je to jednoduché... máte-li doma nějaký starý předmět, památku, dokument, fotografii, pohlednici, dopis, který nějak souvisí s historií obce Hukvaldy, případně znáte příběh s tím spojený, budeme moc rádi, když se nám ozvete. My věc vyfotíme a sepíšeme s tím související příběh. Sebrané příspěvky budou zveřejněny v Hukvaldském občasníku.

Kontaktujte, prosím, místostarostku paní Ivanu Hrčkovou, která se s vámi domluví na termínu.
(mistostarosta@ihukvaldy.cz)
(775 865 182)

Za vaše příspěvky předem moc děkujeme. ■

Den obce Hukvaldy

Dne 8. září 2012 se konal Den obce, opět za vydatné spolupráce pana Petra Kuchaře, který provozuje hospůdku Na koupališti. Pro pobavení dětí byl zajištěn program, opět veselé malování na tvář, skákací hrad, aquazorbing i tradiční projížďka na koníkovi pana Kubaly. Hudební program zajistila country skupina Františka Řeháčka, která hrála k poslechu celé odpoledne, k večernímu tanci jej pak vystřídala skupina Heliantus spolupořadatele Petra Kuchaře. A protože k dobré zábavě patří i dobré jídlo, kuchařky připravily výborný guláš, langoše a párky v rohlíku. Pro děti byla nachystána spousta sladkostí a pamlsků, které dostávaly za odměnu po zazpívání písničky či zarecitování básničky. Celé odpoledne se i díky počasí, které nám přálo, povedlo a zábava se při tanci protáhla do pozdních nočních hodin. ■

Ivana Hřčková

Dobrovolní hasiči

Rychaltice

Z činnosti dobrovolných hasičů

V rámci sboru dobrovolných hasičů v Rychalticích je práce opravdu různorodá. V letních měsících jsme uspořádali Letní večer, Dětský den a další akce pro děti na konci školních prázdnin. Všechny tyto akce měly slušnou míru návštěvnosti, promítly se do nich odborné, kulturní i společenské vědomosti. Přestože s organizátory trochu zalaškovalo počasí, akce nakonec proběhly podle plánu.

Dále hasiči zorganizovali v tělocvičně základní školy turnaj ve stolním tenise ve všech věkových kategoriích, a jelikož byl velmi úspěšný, bylo rozhodnuto uspořádat ještě jeden v měsíci listopadu.

Na konci října se rychaltičtí hasiči sešli s občany Hukvald na Fojtových vrších, kde za zvuků státní hymny slavnostně zapálili Masarykovu vatru u příležitosti státního svátku, dne vzniku samostatného československého státu. ■

*Lubomír Bůžek
Velitel SDH Rychaltice*

Hukvaldy

Tři desetiny

Dne 3. 9. jsme se vydali na pohárovou soutěž mladých hasičů o pohár starosty obce Mořkova s jediným cílem přivést si do letošní bohaté sbírky další pohár. Přání nám však nevyšlo, protože nám pohár za třetí místo vyfoukl tým mladých hasičů z Petřvaldu, a to o pouhé tři desetiny. Co dodat, snad jen to, že je to přece jenom sport a nám nezbyvá nic jiného než se v zimě v tělocvičně připravit na další sezonu. ■

Matěj Gřes

Tenisový podzim na Hukvaldech

Léto se chystalo k odchodu, ale pro tenisovou mládež to rozhodně nebyl signál k ukončení sezóny. Dnem tenisových klání na našich kurtech se stala sobota 22. 9. 2012. Ráno se sešla mládež ke svému tradičnímu žákovskému turnaji a odpoledne je vystřídal tenis chtivé ženy. I když se podzim hlásil v dopoledních hodinách značnou silou a poryvy větru se daly srovnat se slavným US OPEN, kde se trápil Tomáš Berdych, přesto se žáci sešli v hojném počtu a turnaj zahájili s velkou chutí. Především boje mezi děvčaty byly velice napínavé a do poslední chvíle se nevědělo, kdo v turnaji zvítězí.

Až po odehrání posledního zápasu bylo možno přepočítat získané sety a gemy a vyšla nám vítězka. Tou se stala Hedvika Jurková, která podala velmi pěkný výkon a určitě vyhrála zaslouženě. O druhé Simoně Dryákové a třetí Majdě Kapsiové musely rozhodnout vyhrané gemy. S rozdílem jednoho gemu navíc nakonec druhé místo brala Simča. Všem zúčastněným moc děkuji a vítězce ještě jednou gratuluji a doufám, že se holky přidají k tenisovým ženám.

Ty svůj turnaj zahájily až v odpoledních hodinách, neboť příprava rodinného oběda zabere dost času. Díky vybudování osvětlení na tenisových kurtech je možno hrát i potmě, a proto jsme ranní hodiny postoupily žákovskému turnaji. Ženy se opět sešly v hojném počtu, ostatně jak už je to na Hukvaldech zvykem, a rozehrály turnaj ve dvouhrách i čtyřhrách. Boje to byly opět nelítostné, a i když nás počasí zradilo, ještě ve 21:30 jsme zuřivě bojovaly o každý fiftýn. Je úžasné, kolik žen tenisu propadlo, a i když jsou mezi námi i babičky a maminky dětí školou povinných, na kurtech se tyto věkové rozdíly smazávají. Všechny bojujeme o co nejlepší umístění a naše děti nám přitom fandí a drží palce.

Sobotní turnaj se zároveň stal společenskou událostí, kdy v závěru fandí i ostatní rodinní příslušníci. V tom je tenis na Hukvaldech výjimečný a celé okolí nám tiše závidí. Vítězkami turnaje se staly všechny účastnice, které vydržely 8 hodin hrát a přitom se i bavit. Přeji nám všem co nejvíce krásných tenisových zážitků a těm, co uvažují, že by tenis zkusili, ale mají strach, že by mezi nás nezapadli, ať popadnou jakoukoli raketu a přijdou. Všechny mezi sebe srdečně zveme a nezáleží ani na věku, ani na dovednostech. ■

*Za tenisový oddíl na Hukvaldech,
Ivana Kapsiová*

Hukvaldský příměstský tábor

Krásné letní počasí přivítalo 12 dětí, které se ve dnech 30. 7. – 3. 8. 2012 zúčastnily Hukvaldského příměstského tábora. Nádherné slunečné a teplé dny provázely všechny kluky a holky ve věku 4 – 13 let po celý týden. Program byl koncipován ve sportovním duchu, avšak obohacen také několika výtvarnými činnostmi. Vedoucí Eva Kučová a Ida Klosíková připravily pro děti spoustu soutěžních a společenských her v přírodě, mnoho úkolů ke splnění při cestě za pokladem, vodní hrátky, abychom se patřičně osvěžili v horkých letních dnech, cestu pohádkovým lesem s koupáním v jezírku a opékáním buřtů. Rychlost a obratnost byly otestovány při konání táborové olympiády, z níž si všichni odnesli své ceny.

Věřím, že zajímavý byl také celodenní výlet vláčkem Štramberáčkem a návštěva mini ZOO s ukázkami krmení. Ti odvážnější si také mohli pohrát s hady a pavouky. Ačkoli se děti draly o pohlazení těchto exotických zvířátek, nakonec se našel jen jeden odvážlivec, který si hada omotal kolem krku, a to vedoucí Eva. Na konci výletu jsme vyběhli do známé

štramberské jeskyně Šipka, která se zejména malým dětem moc líbila.

Součástí programové náplně byl také tenis. Jelikož téměř polovina dětí chodí do tenisového kroužku, osvěžily si své dovednosti a základní údery (forhend, bekhend a volej) i v době prázdnin.

Velké poděkování patří ASPV, především Slávku Kovalovi za aktivní podporu při zajištění tohoto prázdninového programu pro děti. Děkuji také restauraci U námořníka za zajištění stravování a Aleně Lékové za možnost přístupu do tělocvičny a její včasné zprovoznění (i přes rozsáhlé stavební práce, které ve škole letos probíhaly). Bylo velmi příjemné mít zázemí pro případ deště.

AHÓÓÓJ, děti! Díky za prima týden. ■

Eva Kučová

Zakončení cyklosezóny

Česká Kanada, 28. – 30. 9. 2012

O prodlouženém víkendu 28. – 30. 9. 2012 jsme vyrazili s koly opět na jih, abychom ukončili letošní cyklosezónu. Naplánovali jsme si oblast části České Kanady a Slavonicka. České Kanadě se už delší dobu říká malebné krajíně, rozprostřené na českomoravském pomezí při státní hranici s Rakouskem. Tato oblast se vyznačuje neobyčejně půvabnými partiemi, v nichž se střídají hluboké lesy (takřka jako v „opravdové“ Kanadě) s lučnatými pastvinami a políčky, téměř všude pak z porostů „vykukují“ bizarní žulové skalky a balvany.

Počasí nám meteorologové slibovali všelijaké, ale tím jsme se nenechali odradit. Svou cykloputi jsme zahájili v krásném historickém městečku Telč, které stálo za prohlídku trochu podrobněji. Historické městské jádro obklopují rybníky a krásná divoká příroda. Samotné centrum města je na seznamu světového

kulturního dědictví UNESCO. Město jsme měli možnost shlédnout i z ptačí perspektivy, a to ze 49 m vysoké románské strážní věže z počátku 13. století a také z nedaleké 36 m vysoké železné rozhledny Oslednice. Jelikož jsme měli dostatek času, tak jsme si užívali jízdu po zdejších vesničkách. Míjíme Horní Myslovou, Kostelní Myslovou, Zadní Vydří. Žádné velké převýšení se na naší cestě nevyskytovalo, takže kilometry utěšeně naskakovaly. Nad obcí Kostelní Vydří se zastavujeme u nově zrekonstruovaného kláštera karmelitánů, monumentální stavby viditelné z dalekého okolí. Po chvilce přijíždíme do Dačic, které jsou známé především pomníkem kostce cukru. Dále je zde možnost navštívit soukromé letecké muzeum, soukromou zahradní železnici a především krásný dačický zámek. Vydáváme se dále nádhernou polní cestou (1006), s fantastickými výhledy na okolní krajinu přes Urbaneč do Cízkrajova a vesničky Mutná. Chceme navštívit i poutní kostel Montserrat, ale zjišťujeme, že je zavřený, a tak tedy pokračujeme k místu, kde máme zajištěno ubytování. Přes Mutěnickou oboru se k němu dostáváme. Rekreační středisko Janov je sice starší stavbou, ale příjemné prostředí v něm, slušné ubytování a hlavně výborná kuchyně s velmi příjemnou obsluhou a personálem nám pobyt rozhodně zpříjemnily. Večer proběhl ke spokojenosti všech, fajn jsme poseděli při kytáře a zpěvu. Dnes jsme najeli 45 km. Na sobotu jsme si naplánovali shlédnout ústřední část České Kanady. Od naší základny jsme se vydali do slušného stoupání směrem na Český Rudolec. Po dvou kilometrech cesta přechází do příjemné rovinky a v Českém Rudolci nacházíme relativně zachovalý zámek postavený v renesančním stylu, který je ale zavřený, a ani prohlídka prostor zámku není možná. Lidově se mu říká malá Hluboká. V Peníkově chceme shlédnout (což je poblíž zámku) i historickou památku – pilu – ale i

tady máme smůlu a odjíždíme s nepořízenou. A aby toho nebylo málo, tak na bizoní farmě v Rožnově jen málokdo z nás viděl bizony. Převládaly hlavně krávy. Ale to byla všechna negativa dnešní soboty. Malá skupinka cyklistů se vydala ještě do vesničky Kaproun s pomníčkem věnovanému významnému českému mysliteli, vynálezci a obroditeli Járu Cimrmanovi. Většina cyklistů ale pokračovala k výraznému hradu Landštejn, zdejší dominantě kraje. Dále sjíždíme krásným sjezdem

do Starého Města pod Landštejnem a vydáváme se do dlouhého a táhlého stoupání vstříc Slavonicím. Míjíme zbytky zemědělské usedlosti, vesnice ze 13. století zvané Pfafenschlag (zajímavá památka), muzeum Čs. opevnění 1938 s 8 bunkry neboli řopíky a dále výstavou samorostů u Bejčkova mlýna. Tato výstava určitě stála za shlédnutí. Byli jsme překvapeni, co dokázala příroda vytvořit. Zajíždíme ještě do osady Maříž, významné především svoji keramickou dílnou Oáza. Zde se dělají hrnčíky, krásně barevné a kdo má chuť, má možnost si je udělat sám. A už dojíždíme do Slavonic, nádherného historického městečka s krásným náměstím a přilehlými uličkami. Samotné centrum je velmi zachovalou pozdně gotickou a renesanční zástavbou. Ve Slavonicích je možno navštívit zdejší podzemí a vyhlídkovou věž. Den se chýlí k večeru, a proto jsme zamířili k naší ubytovně. Dnes jsme najeli 65 km.

Třetí a poslední den vyrazíme směrem na jih. Po nočním dešti se jede fajn a v Písečné navštěvujeme zdejší trochu zastrčený židovský hřbitov. Celá oblast České Kanady je protkána starými židovskými hřbitovy a památkami. Přes vesničky Nové Sady, Chvalkovice a Lovčovice přijíždíme do Jemnic. Po celou cestu se jede pohodově, jsou nádherné výhledy do okolní krajiny a provoz aut je tak minimální, že si jízdu doslova vychutnáváme. Samotné Jemnice jsou známé především výrobou kvalitního čaje Jemča. Město je také pozoruhodné svými kulturními a historickými památkami – svým podzemím, židovským hřbitovem, náměstím, muzeem čaje. Navštěvujeme Kapitánskou lípu zasazenou korunou stromu do země, kostel s románskou rotundou z 12. století. Malé skupince se podařilo dostat i na kostelní věž s vyhlídkovým ochozem na náměstí, ze kterého je za jasného počasí vidět i Alpy. Mladý průvodce nám dal výklad o zdejší věži, který byl opravdu zajímavý. A ne

každému se poštěstí, aby se dostal i k samotným zvonům ve věži. Byla to taková třešnička na dortu za tímto víkendem. Z Jemnic jsme si to už nasměrovali do Dačic, kde jsme před zámkem na parkovišti naložili kola do vozíku a vyrazili k domovu. Dnes jsme najeli 45 km. Samotná Česká Kanada, jejíž centrum leží mezi Kunžakem, Novou Bystřicí a Slavonicemi, je doslova rájem pro cyklisty. Jde o přitažlivou krajinu s pěknými přírodními scenériemi, rozlehlými lesy, loukami a pastvinami, četnými rybníky a žulovými skalkami. ■

*za KČT Hukvaldy
Drahošlav Koval*

Turisté z Hukvald v italských Dolomitech

V termínu 8. – 15. září 2012 uskutečnil odbor KČT Hukvaldy další ze zájezdů do zahraničí.

Po zralé úvaze jsme vybrali Itálii – oblast Dolomitů, poblíž Trentina a Rivy. Dominantou této oblasti je jezero Lago di Garda.

Naše turistické aktivity se uskutečnily především v okolí jezera Garda, a nebyly to jen aktivity turistické, ale na své si přišli i příznivci náročnější, kteří se věnovali zdolávání feratt. Další nadšenci zdolali velmi známé pohoří Monte Baldo, a to dvoudenním přechodem s přespaním ve výšce 2200 m. n. m. I na koupání v jezeře došlo. I když byla půlka září, voda v jezerech byla stále dostatečně teplá a osvěžující.

Z oblastí, které jsme navštívili, stojí za zmínku vrchol Mazoa di Pichea s chatou Pernica, Monte Stivo s vojenskou historií, vyhlídkový vrchol Monte Altissimo. Dále jsme absolvovali nádhernou túru kolem Monte Tremalzo, ráje bikerů. Počasí nám při této túře sice nepřálo, ale stará vojenská horská stezka plná serpentin a tunelů měla své kouzlo i v tomto počasí – a což pak zastávka na chatě v sedle Nota... A jelikož počasí v dalších dnech bylo opět

nádherné, pokračovali jsme v dalších túrách – túra na Monte Misone s nádherným kruhovým výhledem na celé panorama Dolomit, Alp a vzdálenějších ledovců byla úchvatná. Někdo na vrcholu prohlásil, že pohled z tohoto vrcholu je stejný jako na Fojtácích, něco na tom bylo, ovšem s tím rozdílem, že jsme byli o nějakých 2000 m výš než zmiňované Fojtáky. A pobyt v Dolomitech jsme zakončili túrou – ferattou od pomníku Svaté Barbary u města Riva přes kolmé až 80ti metrové žebříky k vrcholu Cina Sat.

Spokojenost s tímto zájezdem určitě byla – ubytování ve vesničce Bezzeca – Silvana v luxusně vybavených apartmánech, večerní a noční polehávání pod vrcholy Dolomit a pod krásnou noční oblohou obohacenou padajícími meteority a Perseidy, večerní a noční hudební produkce při kytáře k této spokojenosti hodně napomohla.

V příštím roce se opět můžeme těšit na zájezd do atraktivní oblasti – že by snad Rumunská oblast Banát s Transylvánskými Alpami? ■

*za KČT Hukvaldy
Drahošlav Koval*

Lukáš Šplíchal informuje

Konec sezony se blíží mílovými kroky, a tak bych vás rád ve zkratce informoval o mých současných výsledcích v disciplíně zvané downhill. Čerstvě mám za sebou Mistrovství republiky a Mistrovství světa, kde jsem reprezentoval jak naši obec, tak Českou republiku. Mistrovství republiky nevyšlo úplně podle představ a bohužel, po pádu ve finálové jízdě jsem skončil na 11. místě. Na Mistrovství světa, které se konalo v rakouském Leogangu, jsem si chtěl tedy pořádně spravit chuť a myslím, že se mi to docela povedlo. Dosáhl jsem v té největší konkurenci jako nejlepší z celé české reprezentace 58. místa, ze kterého mám obrovskou radost. Dále mám před sebou již ne tak prestižní, ale velice důležité závody, které rozhodnou o celkovém pořadí v Českém poháru (průběžné 2. místo), Moravsko-slovenském poháru (průběžné 4. místo) a Slovenském poháru (průběžné 8. místo). Velice tímto děkuji naší obci, která mě v mé činnosti podporuje a bez níž bych takových úspěchů určitě nedosáhl. ■

Lukáš Šplíchal

Z obecní knihovny

Součástí rekonstrukce školní budovy byly také prostory obecní knihovny. V době od 25. 6. do 28. 6. 2012 byla knihovna připravena k výměně oken. Stěhování knih, periodik, zakrytí knižních regálů a přesunu nábytku byli nápomocni pan Sýkora a paní Sedláčková. Hlavně díky jejich pomoci mohly být pak práce spojené s výměnou oken zahájeny 3. 7. 2012. Během čtrnácti dnů se podařilo práce dokončit, a to včetně úklidu knihovny. V tomto období byla knihovna pro veřejnost uzavřena a provoz byl opět zahájen 17. 7. 2012 a probíhal nerušeně v průběhu celých prázdnin. V měsíci srpnu pak už za provozu došlo ještě k výměně vstupních dveří. Krásně opravenou knihovnu vysoce ocenili čtenáři z řad dětí i dospělých. Děkuji vedení obce a většině členů obecního zastupitelstva, že tuto náročnou rekonstrukci zrealizovali a také za to, že práce byly dokončeny v plánovaném termínu bez většího omezení prázdninového provozu.

K těm příjemným informacím z mého pohledu patří i každoroční nárůst čtenářů hlavně z řad mládeže do 15ti let a studentů. V letošním roce je zatím zaregistrováno 257 čtenářů, z toho mládeže do 15ti let je 117. Je to určitě dáno i pestrá nabídkou knih a periodik, s jejichž výběrem jsou čtenáři velmi spokojeni. Knižní fond je průběžně doplňován novými knihami. Mládež při výpůjčkách věnuje pozornost hlavně doporučené četbě. Kromě této četby vybírají děti z pestré nabídky pohádek, dobrodružné a naučné literatury, fantasy literatury či titulů ze světa zvířat, sportu, cestopisů, čtení pro dívky a v neposlední řadě periodik s rozmanitým zaměřením. Dospělí čtenáři věnují pozornost převážně krásné literatuře a beletrii. Najdete tu bohatou nabídku literatury faktů (2. světová válka, osobnosti z oblasti hudby, malířství, umění, historie a

další). Pro muže thrillery, detektivky. Ženám jsou pak nabízeny tituly s tematikou „čtení pro ženy“.

K žádaným autorům knih v tomto roce patří: Christine Feehan, Diana Gabaldon, Julie Garwood, Katarína Giller, Jiří Hanibal, Alena Jakoubková, Vlasta Javořícká, Lars Kepler, Simona Moniová, Igor von Percha, Anna Březinová, Catherine Coulter, Lenka Lanczová, Antonín Polách, Jane Austen, Mary Balogh, Sandra Brown, Jiří Bílek, Jan Bauer, Hana Marie Kornerová, James Heriot, Dick Francis a další.

Zájem dospělých čtenářů je o výpůjčky periodik: Enigma, Epoque, History, 100+1, Domov, Zahrádkář, Květy, Vlasta, Praktická žena a další.

Děkuji čtenářům, kteří knihovnu pravidelně navštěvují a výpůjčky vracejí v daném termínu jednoho měsíce až 6ti týdnů. V průběhu půjčovných dnů je frekvence návštěvnosti 30 – 40 čtenářů.

Na další spolupráci s vedením základní školy, pedagogických pracovníků, obecního úřadu a dalších pracovníků se těší, ■

Svatava Hrabovská, knihovnice

rorys obecny

další chod stavby. Do toho najednou pozastavit práce kvůli rorýsům! Proboha, co jsou to ti rorýsi? Nikdo neví, ale taky nezkoumá, kdo byl ten dobrodinec, který zavolal na orgán životního prostředí a zda tím sledoval skutečně ochranu tohoto tvora, ale nicméně se to stalo, a je to dobře. Proč?

Tedy od začátku. Rorýs je ptáček, který na první pohled připomíná vlaštovky, ale není to až tak. Nepatří dokonce ani mezi pěvce, ale do samostatného řádu svišťounovití (Apodiformes) a je příbuzný dokonce i kolibříkům, což je v našich končinách překvapující. Celým názvem je to rorýs obecný (*Apus apus*, http://cs.wikipedia.org/wiki/Ror%C3%BDs_obecn%C3%BD, což je z řeckého *apous* = bez nohou).

Podstatným znakem je jeho stavba těla, která vyplývá z velmi specifických podmínek existence. Od vlaštovek a jiříček jej poznáme v letu tím, že má velmi úzká a dlouhá křídla. Z toho vyplývá, že je velmi dobrý a rychlý letec. Dovede sprintovat rychlostí až 200 km/hod. Živí se chytáním hmyzu za letu, a to mnohdy ve velkých výškách.

Přirozeným vývojem si vytváří jednotlivé živočišné i rostlinné druhy svůj životní prostor, kde si na jedné straně konkurují, ale vzájemnou specializací na straně druhé se doplňují. Zvířata a rostliny tedy tvoří něco, čemu se říká odborně biocenóza, tedy společný prostor v přírodě, kde na sebe rostliny a organizmy navazují. Je to jednoduše takové prostorové puzzle. Rorýs se tedy specializuje na lov hmyzu ve velkých výškách až do dvou kilometrů, většinou výše, než létají vlaštovky. Já si tedy nedovedu představit, jak v letu ve výšce několika set metrů najde a chytne muchu (pro lingvisty mouchu). To ale není všechno. V letu se za deště napije, dovede spát a dokonce se

Rorýsi a jejich kolonie na naší škole

Každý, kdo někdy něco přestavoval, určitě zažil, že dělat nějakou rekonstrukci není jen tak nudná řemeslná činnost. Někdy to sežere dost nervů. Proto, že někdy moc svítí slunko, pak zase málo prší, nepřivezou cihly nebo okna jsou menší nebo větší než měly být atd. Někdy zase najednou na poslední chvíli onemocní na jedno odpoledne podivným neznámým virem polovina zastupitelstva, která musí něco urychleně odhlasovat pro

umí v letu i pářit. Vydrží ve vzduchu i mnoho dní. Létá stejně dobře i v noci.

(<http://www.rorysi.cz/rorysi/index.php?id=fakta>)

Za tyto schopnosti však platí tím, že např. neumí vylézt z rovne země. Úzká křídla mu to nedovolí. Navíc má krátké nožky, posunutě hodně dozadu těla, které potom při letu schová tak, že ho nebrzdí. Nožky jsou stavěny na to, aby se rorýs mohl ostrými drápkami chytit na omítce nebo na skalní stěně. Našel jsem rorýsa na jevišti v sálu schovaného pod oponou. Stačilo jej opatrně vzít a vyhodit oknem do prostoru. Bez problémů letěl. Proto ležící rorýs na zemi nemusí být zraněný, nejspíš to bude mladý jedinec, který přecenil svoje schopnosti. Potřebuje totiž na svůj vzlet stěnu nejméně 4 m vysokou. Startuje přirozeně tak, že se spustí volným pádem do hloubky a pak s rychlostí nabere vztlak pod svá úzká křídla a je schopen nabrat výšku a směr. Rovněž prostor před přistáním musí být volný. Proč tedy rorýs potřebuje někde přistávat, když si dovede v letu i odpočinout. No, mladé v letu nevyvede. Na to potřebuje naklást vejce v chráněném a suchém prostoru. V přírodním prostředí vyhledává skalní stěny s chráněnými převisy. Navíc je to pták společenský, takže vždy hnízdí několik párů společně. Takových skalisek je u nás málo, a proto si našel rorýs náhradní řešení a začal hnízdit na vysokých stavbách ve městech tam, kde našel krytý suchý prostor pod střechou, chráněný před sluncem, vedrem a vlhkostí. Paradoxně tedy vyhledává spíše severní nebo severovýchodní orientaci letových otvorů. Vyhovují mu kostely a panelové domy. V naší škole si našel větrací otvory pod původní plochou střechou školy, která byla překryta sedlovou střechou a tím se přestala přehřívat sluncem. Navíc do tohoto prostoru se nedostanou kuny, jejich nepřátelé. Kovová mřížka většiny větracích otvorů časem zkorodovala a rozpadla se.

Kolonie se tak přirozeně rozšiřovala.

Zateplování fasády přistihlo kolonii rorýsů v době hnízdění, které probíhá od poloviny května do poloviny srpna. Na budově byly obsazeny větrací otvory ze severovýchodní strany. Rodiče si nestaví hnízdo (nedovedou sbírat ze země materiál), udělají tak v rámci možností, na podkladu jen důlek. Kladou dvě až tři vejce a sedí na snůšce asi 20 dní. Mladí vylétají přibližně ve věku 40 dní. Po nějaký čas se sdružují kolem hnízdiště, až vyspějí a vylétnou z hnízda ostatní z kolonie. V té době jsou pro ně typické hlasité podvečerní společné honičky kolem budov za hlasitého pískání až vriskání. Celkově potřebuje něco přes 2 měsíce na vyhnízdění. Po zjištění hnízd byly proto omezeny práce na fasádě na této straně budovy do termínu podle zákona č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů a prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. Omezení tedy bylo podle této vyhlášky do 10. 8. 2012 po vylétění mladých. V této souvislosti bylo rozhodnuto o úpravě větracích mřížek otvorů (viz. foto) podle doporučení tak, aby byl vletový otvor 6 cm vysoký a spodní část byla upravena tak, aby se mohl rorýs při přistání zachytit. Takže je vše připraveno na to, aby se rorýsi, až se v květnu 2013 vrátí z teplé Afriky, nastěhovali. Určitě se najde v naší obci celá řada příkladů, kdy majitelé domků nejenže trpí opeřené podnájemníky, ale dokonce jsou tomu rádi a ochraňují je. To jsou ty malé věci, ze kterých se skládají velké. Lidé čím dál více chápou, že každodenní ochrana přírody a krajiny je životní nutnost a součást naší kultury. I když máme např. proti severským zemím hodně co dohánět, tak za poslední roky vidím, že se situace na základní úrovni zlepšuje, a to je dobře. Mějme tedy na paměti, že každý živý rorýs mimo jiné představuje několik kýblů mucholapek zcela zdarma. ■

Svatopluk Léva

Krmáš

„Krmáš je moravské slovo, které označuje den připomenutí posvěcení kostela. Je to vlastně zkomolenina německého slova „die Kirmes“, což znamená posvěcení. V jiných částech naší vlasti se tomuto dni říká posvícení, často také hody“, tolik uvádí Wikipedie.

Tradice krmášů v naší vesnici je stará. V kronikách jsem však o krmáši nikde nenašla žádnou zmínku. Každopádně se slavival ve 20. století. Jisté je, že se zvlášť odbývá krmáš ve Sklenovech, zvlášť v Rychalticích a samostatně také na Hukvaldech. Jeho konání nepřipadá na den, kdy byl prokazatelně náš rychaltický kostel posvěcen. Nejdříve je krmáš v obou Sklenovech, a to kolem svátku sv. Václava. Pak kolem sv. Havla je krmáš rychaltický a na sv. Kateřinu krmáš na Hukvaldech. Když se prováděly opravy v kostele sv. Mikuláše, našly se ve všech oltářích listiny, které osvědčovaly, že tento kostel byl posvěcen 5. srpna 1742. Olomoucký biskup, hrabě Jakub Arnošt z Lichtenštejna posvětil tu neděli hlavní oltář sv. Mikuláše a boční oltáře sv. Václava a Panny Marie. Na památku tohoto svěcení bylo v kostele na stěnách umístěno 12 zlacených křížů. Dnes tam již nejsou.

Jenže pro lid byl krmáš oslavou ukončení polních prací, ukončení sklizně, tak to bylo vnímáno. Byl dostatek všeho, z čeho se dala připravit krmášová hostina, na kterou se zvalo také příbuzenstvo. Pekly se husy, vařilo zelí a knedlíky, pekly se jablkové štrůdly a koláče, ty už obyčejně v pátek, nejlépe v pekárčáku, nebo se nosily plechy do pekárny k Sobotíkům. Byly to vlastně malé koláčky s tvarem, mákem, jablky a také zelňáky. Možná je dobré připomenout císaře Josefa II. Ten se snažil sjednotit konání posvícení, hodů, krmášů do jednoho data, a to na podzim, kdy byla sklizena úroda, a proto v roce 1786 nařídil, že se posvícení, hody, krmáš bude slavit třetí

říjnovou neděli po svátku sv. Havla. Toto nařízení se však po čase přestalo dodržovat.

Krmáš se neobešel bez kolotočů, houpaček a střelnice, u nichž vyhrávala hudba, a stánků s cukrovinkami. V Dolním Sklenově bylo několik míst, kde se umístění atrakcí vystřídalo. Když bylo velmi pěkné počasí, to si to děti užily a kolotočáři něco vydělali. Léta k nám jezdili Flégrovi.

Já osobně si pamatuji sklenovský krmáš, který se slaví jako první kolem sv. Václava, ještě z doby před 50 lety, kdy jsem se do Dolního Sklenova přistěhovala. Krmášovalo se dva dny, v neděli se začalo v podvečer a pokračovalo se až do pozdních hodin, to byla tancovačka pro mladou generaci. Následující pondělí se tancovalo už od dopoledne a to až večera, kdy se končilo kolem deváté, či desáté hodiny večerní, na druhý den se totiž šlo do práce. Volno se bralo jen na krmášové pondělí. V rychaltickém kostele byla sloužena mše za zesnulé dolnosklenovské spoluobčany a po ní následovala vzpomínka u kříže na hřbitově. Po jejím skončení se seřadili muzikanti do průvodu, za nimi návštěvníci mše, a ten se ubíral do dolnosklenovské hospody. Někdy s nimi přišel i pan farář. V hospodě čekali ti, kteří nebyli takzvaně kosteloví, ale krmášové tradice ctíli. A začal rej. Pan Ludvík Kološ z „farky“, kterého jsme znali hlavně jako varhaníka v rychaltickém kostele, organizoval a předtančoval naše staré lidové tance – kyjový, lubaný, šátečkový, troják a další. Muzikanti, byla to Rekova kapela, se usadili na jevišti, bylo jich na něm plno. Hráli nejdříve ty staré tance, pak ostatní skladby.

Také zpívali:

Krmášku, krmášku, kdopak tě stvořil,
jako by sto korun do vody hodil,
v pondělí ráno peněz je málo,
aby tě krmášku sto čertů vzalo.

Samozřejmě se postupně přidávali také hosté v sále.

Za chvíli zase spustili:

Pravila, pravila paníová,
že až potancuje, že nás počastuje.

To znamenalo, že tu paní, kterou muzikanti vybrali a jmenovali jako poslední, odnesli do šenku k nálevnímu pultu a ona poručila muzikantům po „půlce“.

Lidé se družně bavili, na pondělní krmášovou zábavu brali s sebou příbuzné, ti si krmáše oblíbili. Na sále byli starší i mladí. V hostinci se tenkrát nevařilo, každý si s sebou přinesl z domů dobroty – husí pečenku, řízky, sekanou, ti, co bydlili blízko, si třeba zašli domů něco ohřát a sníst. A pak znovu pokračovali v tanci a zpěvu.

Jak plynuly roky, ubývalo krmášových návštěvníků, dechovku Reků vystřídala jiná hudba. Pak se stalo, že se ze sálu zbudovala prodejna a byl konec. Až po nějaké době se někteří dolnosklenovští snažili krmášové tradice obnovit, alespoň v komorním provedení. Tak se v dolnosklenovské hospodě o krmášovém pondělí při harmonice zpívá, také popíjí, na tanec není moc prostoru.

Ke krmášové tradici prý patřilo to, že dolnosklenovští chlapi, kteří nešli na pondělní mši, ale zašli na hřbitov, po hřbitově chodili a u hrobů svých zemřelých kamarádů postáli, zavzpomínali, dali si štamprličku z placatice, kterou si každý sebou nesl. Tuto vzpomínku mám ale zprostředkovaně, nevím, jestli to tak doopravdy bylo a jestli ještě tento zvyk je. Stejným způsobem se slavival i rychaltický krmáš, který je kolem svátku sv. Hedviky. Když byl po rekonstrukci rychaltický kulturní dům, bylo tam v hezkém sále slaveno několik krmášů. V jednom roce dokonce vkračel do sálu kůň, samozřejmě s jezdcem na hřbetě. Vyvolal zděšení. Naštěstí se jenom prošel a hned zase odešel. Vysvětlilo se, že šlo o sázku majitele koně. Také snaha udělat v sále podlahu pro tanec hladší, nebyla o jednom krmáši zcela úspěšná. Mýdlový prášek, kterým

podlahu namísto strouhaného mýdla aktivně občan posypal, způsobila veliké a všeobecné kýčání. Velký sál v Rychalticích už bohužel není, v komorní podobě se krmáš odbývá v restauraci U Richarda. Také tam bývají každoročně kolotoče.

Hukvaldský krmáš, který byl stanoven na svátek sv. Kateřiny, se odbýval jednak v hotelu, jednak v hospodě U Červenků, nyní Pod hradem. Také tam se slavil krmáš v neděli i v pondělí. Na Podzámčí před vchodem do dvora bývaly kolotoče.

Nevím zcela přesně, proč a kým bylo datum krmášů v našich jednotlivých místních částech stanoveno. Je to prostě tak. ■

Karla Klečková

Podzim u našich sousedů

Polsko

Tzv. „Andrzejki“ (Ondřej)

Večer a noc z 29. na 30. listopadu jsou zasvěceny věštbám. Je to poslední příležitost, jak se pobavit před začínajícím adventem. Dívky toho večera sadily v květináči nebo na kraji pole zrnka lnu či konopí, přičemž zem uhlazovaly pánskými kalhotami, protože doufaly, že jim to přinese ženicha. Pokud se dívka na sv. Ondřeje celý den postila, mohl se jí ve snu ukázat její budoucí manžel. Pokud dívka na sv. Ondřeje utrhla větvičku višně nebo třešně a ona pak na štědrý den vykvetla, dívka se mohla těšit na brzké vdavky.

Dívky a chlapi si losovali různé předměty symbolického významu, např. list znamenal, že dívka zůstane starou pannou, zatímco prstýnek nebo stuha z čepce brzké vdavky. Pokud si dívka vylosovala růženec, měla jít do kláštera.

Lil se také vosk do studené vody a z tva-

ru, který ve vodě vznikl, se věštila podoba budoucího manžela nebo nástroje povolání, které bude vykonávat.

Dívky ukládaly podél stěny své boty a ta, jejíž bota byla první u prahu, se měla vdát jako první.

Tzv. „Katarzynki” (Kateřina)

Polská varianta tzv. Andrzejek. V noci z 24. na 25. listopadu, tedy v den sv. Kateřiny chlapci věští, kdy se ožení a koho si vezmou za ženu. Sv. Kateřina je patronkou mládežníků, kteří touží poznat dívku a v budoucnu uzavřít šťastné manželství.

Chlapci si té noci dávali pod polštář nejrůznější dívčí předměty, části oděvu či ptačí pero, což jim mělo přinést sen o budoucí nevěstě.

Losovali také předměty ukryté pod hrnečky. Když si vytáhli prstýnek, znamenalo to brzkou svatbu, mince označovala majetek, obilí dobrou práci a pokud byl hrneček prázdný, chlapec se měl nacházet v období stagnace.

Dožínky

Lidový svátek, během něhož se děkovalo za ukončení žní a práce na polích. V současnosti se slaví vždy v zářijovou neděli po skončení sklizně.

Během dožínek dívky vily věnce z obilí, jeřabin, ořechů, ovoce, květin a barevných stužek. Dožínkový věnec měl tvar velké koruny či kruhu. V minulosti se do něj dávala také živá zvířata (kohouti, kachňátka či housata), která měla zajistit bohatý přírůstek zvířectva na hospodářství. Věnec nesla na hlavě nebo na ruku nejlepší žnečka. Za ní následoval průvod slavnostně oblečených ženů, kteří nesli květinami ozdobené kosy a srpy. Věnec odnesli do kostela, kde jej posvětil farář, a odtud šli všichni do dvora nebo k hospodáři dožínek. Dožínkový věnec byl uschován ve stodole až do dalšího roku, do nové setby.

Zrnka z věnce se přidávala do pytlů s osivem. Během dožínek se konají nejrůznější veselice a taneční zábavy.

Tzv. Dziady (děd, žebrák)

Lidový zvyk, jehož cílem bylo navázat kontakt s dušemi zemřelých a získat si jejich přízeň.

Tzv. Dziady se slavily dvakrát ročně, vždy na jaře a na podzim. Podzimní „dziady” se slaví v noci z 31. října na 1. listopadu v tzv. dušičkovou noc, která měla být přípravou na svátek zemřelých kolem 2. listopadu (podle fází měsíce).

Duši zemřelého bylo potřeba nejprve pohostit (např. medem, kaší či vejci), aby si lidé zajistili její přízeň a zároveň jí pomohli najít klid v záhrobí. Cestujícím duším lidé osvětlovali příchod do domu, aby mohly strávit noc se svými blízkými. Oheň zároveň zabráňoval tomu, aby do světa živých přišly přízraky lidí, kteří zemřeli náhle nebo spáchali sebevraždu. Lidé toho dne dávali almužnu žebrákům, kteří pak měli na duše zemřelých vzpomínat. V den tzv. Dziadů bylo zakázáno vylévat vodu z okna a topit v peci. Za oknem či v peci totiž mohla čekat duše zemřelého. V některých oblastech Polska se dodnes nosí v den tzv. Dziadů na hroby zemřelých symbolický balíček s jídlem.

Dušičky

Dušičky připadají na 2. listopadu, tedy den po dni Všech svatých. Toho dne si lidé připomínají všechny ty, kdo již odešli z tohoto světa. Katolíci se modlí za všechny zemřelé, jejichž duše se podle jejich víry nacházejí v očistci. Během dušiček lidé navštěvují hřbitovy, chodí na mše a modlí se za duše zemřelých. Na hrobech se zapalují svíčky a dávají květiny a věnce. V minulosti bylo na dušičky zakázáno tlouct máslo, šlapat zeli, příst, tkát, vylévat pomyje atd., a to vše proto, aby nedošlo k poškození duše bloudící ve světě živých.

Slovensko

Vinobraní

V oblastech vinohradů bylo vinobraní jedním z nejdůležitějších svátků v roce. Ženy sbíraly hrozny do košů a odnášely je do kádí. Tomu předcházela starý zvyk tzv. zarážení hory. V předvečer svátku narození Panny Marie (8. 9.) nechal strážce vinohradu posvětit v kostele kytici polních květin. Poté odešel do vinohradu, kde napíchnul jablko a přivázal k němu kytici. Vykopal jámu, položil přes ni bidlo, na ni kytici a rozdělal v jámě oheň. Starosta s hospodářem potom třikrát obešli jámu, pokropili ji svěcenou vodou a pomodlili se ke sv. Urbanovi, patronu všech vinařů. Pak v jámě vztyčili bidlo a jámu zasypali. Vztyčení bidla znamenalo, že je vinohrad uzavřený a nikdo do něj nesmí až do vinobraní vstoupit.

Dožínky

Po skončení sklizně uvily dívky věnec z obilných klasů, zanesly jej hospodáři a přitom zpívaly. Dožínkový věnec byl pokropen svěcenou vodou a následně zavěšen do spíže. Věnec zdobily květiny a barevné stuhy. Hospodář všechny pozval na dožínkovou hostinu. Následoval tanec.

Svátek Všech svatých 1. 11.

Na svátek Všech svatých se peklo speciální pečivo, a to žemle ve tvaru „hnátů“ položených do kříže, kterým se říkalo kosti svatých. Na druhý den se pro změnu peklo pečivo označované jako „dušičky“. Byly to čtvercové šátečky plněné džemem či mákem. Pečivo pak lidé rozdávali žebrákům a chudým lidem, kteří čekali před kostelem a hřbitovem. Podle lidové tradice vystupuje duše v předvečer svátku dušiček na jednu noc z očistce, kde v plamenech pyká za své hříchy. Toho večera dával hospodář do lampy místo oleje máslo, aby si duše mohly natřít a ochladit své

popáleniny. Do ohně se házely kousky jídla, které bylo určeno dušičkám a lidem přinášelo částečné vykoupení z hříchů.

Dušičky – Památka zesnulých 2. 11.

Po oba tyto dny lidé vzpomínají na své zemřelé, chodí na hřbitov, kde uklízejí okolí hrobu, kladou na něj květiny a zapalují svíčky, aby se v tichosti pomodlili za spásu duší. Lidé věřili, že během dušičkové noci mají duchové mši. Když se ráno ozvalo zvonění kostelních zvonů, musely se dušičky vrátit zpět do očistce. A když na dušičky přišlo, duše zemřelých prý oplakávaly své hříchy.

Draní peří – dračky

Když skončila práce na poli a nastaly dlouhé podzimní večery, přinesla se část peří z komory do světnice, kde se sešly ženy a dívky, aby draly peří. V hrnci přinesly vždy jen tolik peří, kolik mohly toho večera zvládnout. Pokud by totiž nějaké peří zůstalo do druhého dne, znamenalo by to, že se neurodí housata. Ženu, která by pápěří překročila, měly začít bolet zuby a hlava. Pokud někdo během draní vstoupil do světnice, musel ženám alespoň na chvíli pomáhat, jinak by neměl štěstí v chovu husí.

Peří se dralo každý den kromě soboty, kdy draní nevěstilo nic dobrého. Ženy si při práci vyprávěly pohádky, pověsti a různé příhody, aby jim šla práce lépe od ruky. Ženě, které poslední večer draní zůstalo poslední pírkó v ruce, se říkalo „pápěrnice“. Součástí ukončení draní peří byla malá hostina jako poděkování za odvedenou práci.

Na Martina 11. 11.

Sv. Martin je patronem vojáků, koní, jezdců, husí a vinařů. Sv. Martin přijíždí na bílém koni, což znamenalo, že v době, kdy tento svátek slaví svůj svátek, již většinou padal sníh a blížila se královna mrazivých večerů a dlouhých

nocí, paní zima.

Ke dni sv. Martina neodmyslitelně patřila dobře vykrmená husa. Legenda říká, že husy rušily sv. Martina při kázání, a proto teď pykají na svatomartinském pekáči. Podle druhé legendy se sv. Martin před svou volbou biskupa skrýval v husinci, ale husy jej svým kdákáním prozradily. Kůže z husích nohou se dávala do bot nebo mezi prsty, aby se netvořila kuří oka. Známe bylo rovněž svatomartinské pečivo. Mělo tvar rohlíku, rohu nebo podkovy. Martinské rohy dávala děvčata svým chlapcům. Velký rohlík plněný mákem dostal čeledín nebo služka, kteří odcházeli ze služby.

Přástky

Po svátku svatého Martina začínaly přástky a trvaly po celý advent až do čtvrté postní neděle. Každý večer se scházela děvčata s kolovrátky a košíčky lnu. Předlo se zpravidla po celou zimu až do půstu. Bývalo zvykem, že přadlena si to, co napředla, mohla nechat. V době půstu se slavila tzv. dlouhá noc, při níž všechny pradelny přepočítaly napředanou přízi a ta, která napředla nejvíc, byla zvolena královnou dlouhé noci. Každá královna si musela vybrat svého krále, který ji spletl cop ve tvaru cukrové homole. Z peněz, které přadleny utržily za přízi upředanou „nad plán“, si vystrojily hostinu, kam si každá přadlena mohla přivést svého vyvoleného. Všem ostatním byl na hostinu vstup zakázán.

Na Cecílii 22. 11.

Sv. Cecílie byla patronkou hudby a hudebníků. V předvečer jejího svátku se konávalo výroční shromáždění pěveckých a hudebních spolků, kde se přijímali noví členové. V tento den také hudebníci dávali podporu nemocným členům, vdovám či sirotkům.

Na Kateřinu 25. 11.

Sv. Kateřina je patronkou mlynářů, univer-

zit, mladých dívek, filozofů, ošetřovatelek a umírajících.

Na Kateřinu se konaly poslední taneční zábavy před nadcházejícím adventem. Všichni se proto snažili si tento poslední večer užít a tancovačky končily až za bílého rána. Veškerou kateřinskou zábavu měly na starost ženy, protože toho dne platilo tzv. ženské právo. Ženy platily za hudbu muzikantům, připravovaly občerstvení a při tancovačce si samy vybíraly, s kým budou tančit. O půlnoci však byla vyhlášena pánská volenka. Dívky dávaly svým tanečníkům malé dárečky, většínou slavnostní pečivo.

V den sv. Kateřiny bylo zakázáno používat vše, co mělo kola. Proto se ten den nemlelo ani ve mlýnech, ani se nepředlo na kolovrátcích.

Na Ondřeje 30. 11.

Sv. Ondřej je patronem sedláků, rybářů a nevěst. Tento den patřil k nejdůležitějším „věšteckým“ dnům v roce. Věštění mělo jedno společné, a to, že se dívky snažily zjistit, kdy a za koho se vdají. V předvečer svátku dívky zjišťovaly, která se vdá nejdříve – každá vzala kousek chleba, položila ho na lopatu a čím kousek si jako první vzal pes, ta se měla vdát nejdříve. O půlnoci před sv. Ondřejem dívky chodily klepat na kurník. Když se jako první ozval kohout, měla dívka naději, že se toho roku vdá. Pokud se jako první ozvala slepice, měla dívka příští rok přijít znovu.

Zamilované dívky si psaly jména svých nejoblíbenějších mládenců na kousky papíru a na noc je pokládaly pod polštář. Když se ráno vzbudily, vytáhly jeden papírek a jméno, které na něm bylo napsáno, označovalo budoucího manžela. ■

Zdroj: ceske-tradice.cz, pl.wikipedia.org, slovenske-zvyky.webnode.sk

zpracovala Kateřina Eliášová

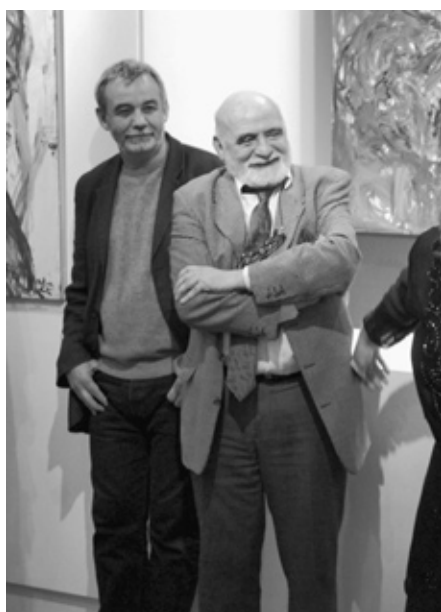
Zahradní dožínková slavnost 2012

Dne 1. září 2012 se uskutečnila již osmá dožínková slavnost na farní zahradě v Rychalticích. Tu první, v roce 2005, jsme realizovali u příležitosti krmáše v Rychalticích. Další jsme už situovali na konec srpna nebo začátek září, kdy tradičně slavíme ve všech kostelích mše sv. na poděkování za úrodu a žehnáme prvotiny z úrody. Touto bohoslužbou chceme děkovat Bohu za všechno, co nám neustále dává ve své štědrosti a lásce a také ho chválit za nové plody zemi. Dožínková oslava není jen setkáním v kostele. Pokračuje na farní zahradě a je otevřena pro všechny, kteří se

chtějí zúčastnit. Tradičně je připraven guláš, pečení pstruzi, bramborové placky, pivo, nealko, koláče, táborák, hry pro děti a jiné atrakce. Díky sponzorům z řad občanů nebo podnikatelů naší obce máme také bohatou tombolu. Je mou velkou radostí, že se tato slavnost zatím uskutečnila za každého počasí. Jednou jsme ji prožívali při krásné obloze, jindy zase ve velkém dešti, ale pokaždé přilákala velký počet lidí (mezi 120 – 160). To znamená, že je potřebná a oblíbená a natrvalo se už zapsala do farního a obecního kalendáře. Děkuji tímto všem, kteří každoročně pomáhají při této oslavě, a doufám, že příští rok oslavíme společně devátý ročník. ■

Dariusz Jędrzejski

Výstava hukvaldského malíře Antonína Kroči

Dne 3. října 2012 se v galerii Spolku výtvarných umělců Mánes Diamant v Praze ve Spálené ulici konala vernisáž výstavy děl našeho rodáka, akademického malíře Antonína Kroči, a to u příležitosti jeho 65. narozenin.

Mistra přišlo podpořit mnoho přátel nejen z pražských uměleckých kruhů, např. sochař Olbram Zoubek, ale i skupinka hukvaldských občanů, kteří mu tak blahopřáli k jeho významnému životnímu jubileu přímo na výstavě, kde mu také předali malou pozornost a květiny.

Vernisáž zahájil Doc. PhDr. Jiří T. Kotalík, jemuž vydatně pomáhal sám umělec, jenž měl k jeho slovům mnoho co říct, jak jsme na to ostatně již zvyklí. Poté Tonika a nás všechny přišly pobavit a rozveselit operní pěvkyně, sólistky Národního divadla Moravskoslezského v Ostravě Marianna Pilarová a Erika Šporerová, které zazpívaly několik árií ze svého repertoáru. Výstava potrvá do konce měsíce října. ■

Ivana Hřčková

Návštěva z partnerské Wisly

Na konci září navštívili členové zastupitelstva partnerského polského města Wisła v rámci poznávání Hukvald a okolí náš obecní úřad Hukvaldy. Celá delegace byla ubytována v hukvaldském hotelu a v sobotu 29. 7. 2012 přišla na přátelské posezení při dopolední kávě s koláčky spolu s některými členy zastupitelstva obce Hukvaldy a Základní školy Leoše Janáčka. Setkání to bylo milé a veselé, hodně se diskutovalo a srovnávalo, jak se žije v Polsku a jak u nás. Polští přátelé během svého pobytu navštívili hukvaldský hrad, Památník Leoše Janáčka, Muzeum Tatry Kopřivnice, Štramberk a Rožnov pod Radhoštěm. ■

Ivana Hrčková

Uklidme si Ondřejnici

V neděli 16. září 2012 zorganizovala ZO Českého svazu ochránců přírody ALCES, pod vedením paní Aleny Pončové a ve spolupráci s obcí Hukvaldy, Úklid okolí řeky Ondřejnice. Tato akce proběhla v rámci celosvětové kampaně Clean Up the World 2012 (Uklidme svět!).

V úvodu je nutno zmínit pár informací o tomto mezinárodním projektu, jež je pořádán skupinami dobrovolníků, kteří uklízají své okolí, cesty, břehy řek a potoků, parky, chráněná území atd. Smyslem takovýchto podniků není pouze uklízet, ale přimět lidi k zájmu o stav životního prostředí a ve společné věci zainteresovat různé zájmové skupiny lidí, školy, firmy, státní správu i jednotlivce, a

přimět je k aktivnímu postoji. Letošní ročník je jubilejní, v pořadí již 20. a každoročně se do akce zapojí na 35 milionů dobrovolníků z více jak 100 zemí.

Řeka Ondřejnice je od obce Fryčovice po oboru na Hukvaldech přirozeným útočištěm raka říčního (*Astacus astacus*), jenž je jedním z nejznámějších indikátorů znečištění vodních toků a který zároveň patří mezi kriticky ohrožené druhy a spadá pod ochranu vyhlášky 395/1992 Sb. ve znění vyhlášky 175/2006 Sb. Výskyt tohoto živočicha ukazuje, že na tom řeka Ondřejnice ještě není tak zle, ovšem její koryto od karosárny (zastávka U Loserta) až po splav ve směru na Kozlovice se, soudě

podle některých nálezů, nečistilo nikdy. Sešlo se nás celkem osm dobrovolníků, z toho pouze dva byli občané Hukvald (u této informace by mělo dojít alespoň k zamyšlení). Společně se nám podařilo vyčistit necelý půlkilometr říčního koryta a jeho blízkého okolí a dohromady jsme nasbírali celkem jedenáct pytlů odpadu.

Chtěla bych tímto poděkovat všem zúčastněným za jejich nesobecký zájem o přírodu a upřímně doufám, že na příštích akcích nás podpoří více našich hukvaldských spoluobčanů. Je to přece jen naše řeka a náš domov. ■

Michaela Hřčková

foto Václav Holub

Sherlock Holmes v akci

Kdo z našeho kraje by neznal lišku Bystroušku z hukvaldské obory? Jistě také patříte mezi ty, kteří se rádi projdou pod korunami majestátních stromů, aby si zde „dobili své vnitřní baterky“. Sochu „Lišky Bystroušky“ zde prakticky nemůžete minout, ať už se jako návštěvníci či domácí rozhodnete šlapat vzhůru na hrad, nebo zvolíte relaxační trasu směrem k hájovně.... A víte, že Bystrouška zde neseděla vždy elegantně na svém žulovém balvanu tak, jak ji známe dnes, ale že byla zachycena téměř v úprku s vlajícím ohonem? Ten prý připomínal spíše bochník chleba, než elegantní liščí oháňku! Viz. doprovodný snímek, který se podařilo vypátrat vaší bývalé, dlouholeté a obětavé kronikářce, paní Karle Klečkové. Pomozte, prosím, Sherlocku Holmesovi a pátrejte ve svých rodinných fotoalbech, zda tam váš tatínek či dědeček nestojí u Bystroušky v její první podobě. Vyhlášení tohoto „celostátního pátrání“ bylo také jedním z důvodů prodloužení data uzávěrky fotosoutěže „O nejzajímavější snímek Lišky Bystroušky“. Nový termín uzávěrky, stanovený na 30. listopadu 2012, umožní milovníkům fotografie využít pro své snímky i nádherné barvy podzimu a případně získat i foto Bystroušky s bílou čepičkou. Výherce čekají zajímavé ceny. Přeji vám všem DOBRÉ SVĚTLO a těším se na originální záběry lišky Bystroušky od vás – hukvaldských patriotů. Nenechte se zahanbit – již dorazily snímky z Palkovic, Ostravy, Havířova, Bruntálu, Prahy, Tokia, atd. O soutěžní propozice se zajímala i jedna milovnice Janáčkovy muziky z New Yorku. A kde je najdete? Ve vašem Informačním centru Hukvaldy nebo na www.sigmundfreud.cz. Srdečně vás zdravím a na vaše objevené snímky ze současnosti i z minulosti se těší Mgr. Marie Šupová, autorka a organizátorka projektu, a váš Sherlock Holmes, šéf pátracího týmu.

původní podoba

PS: Vaše snímky můžete předat v Informačním centru na Hukvaldech nebo v Rodném domě Sigmunda Freuda v Příboře, či zaslat poštou na adresu Společnost S. Freuda, Příbor, Sládkova 1447, 742 58. ■
Krásný podzim vám přeje,

Marie Šupová

současná podoba

Zahájení školního roku v mateřské škole

Příprava tříd pro Motýlky, Krtečky a Veverky byla letos trochu náročnější kvůli rekonstrukci, ale vše se nakonec zvládlo ke spokojenosti dětí i paní učitelek. Velké poděkování má naše paní uklízečka, paní Kuběnová. Nejvíc proměn si zažila třída Krtecci, kde na děti čekal úplně nový koberec, linoleum a hlavně nový nábytek. Je krásně barevný s úchytkami ve tvaru zvířátek či hraček. Motýlci se mohou pochlubit novým linoleem v jídelniče a Veverky si zase přestavěly nábytek a koutky na hraní. Děti přišly do školky plné očekávání, některé s úsměvem, některé se slzičkami, ale dnes se už do školky všechny těší.

V naší MŠ je zapsáno 62 dětí. V I. třídě Motýlci je 19 dětí a třídní učitelkou je Mgr. Bc. Hana Vrtná, střídající učitelkou je Romana Pavlíková. V II. třídě Veverky je 24 dětí – předškoláků. Třídní učitelkou je Marie Hodinářová, která se střídá s paní učitelkou Hanou Děrglovou. Ve III. třídě Krtecci je 19 dětí a třídní učitelkou je zástupkyně ředitele pro MŠ PaedDr. Vladimíra Nevludová a střídající učitelkou je Romana Pavlíková.

Přejeme všem dětem, aby školní rok 2012/2013 pro ně byl zajímavý a plný radostných překvapení. ■

Kolektiv zaměstnanců MŠ

Školka v přírodě

V měsíci červnu se děti naší MŠ s paní učitelkou Vladkou a Romankou vypravily na horskou chatu Bílá v obci Bílá. Ale nebyla to jen tak obyčejná školka v přírodě, byla to totiž školka PI-RÁTSKÁ. První den jsme objevili dopis od strašlivého piráta Morgana, že někde v okolí zakopal poklad a všechny děti se rázem proměnily v plavčíky, námořníky a piráty. Celý týden jsme plnili úkoly, hledali nápovědy, dopisy a stopy, účastnili se programů společnosti SUN Outdoor o. s., až jsme nakonec poklad opravdu objevili. Každý pirát si domů kromě zážitků a výrobků odvezl také diplomy, medaile, sladkou odměnu a pytlík s nalezenými drahokamy. ■

Romana Pavlíková

Projekt Comenius – Let's share our culture

Úspěšně jsme ukončili projekt „Let's share our culture“ (Pojďme sdílet naši kulturu), ve kterém jsme poznávali kulturu našich partnerů z Estonska, Polska, Španělska, Nizozemska, Řecka a Itálie. Poslední setkání koordinátorů se uskutečnilo v červnu letošního roku v Řecku na ostrově Chios. Tam jsme připravovali závěrečnou zprávu a kompletovali společné produkty: pohádku psanou žáky všech škol pod názvem „Přátelství je naším největším pokladem“, deníky, mezinárodní kuchařku, společný zpěvník národních písní, nahrávky CD nebo DVD, video o škole, prezentace her, tanců a tradičních oslav, panenky v národních krojích, on-line vědomostní hru a mnoho dalších.

Všechno vč. fotodokumentace můžete shlédnout na webových stránkách projektu <http://kal-metu.vil.ee/comenius> a také vyhledat v mezinárodní databázi evropských projektů EST (<http://www.europeansharedtreasure.eu/index.php>).

I přes malý rozpočet ve výši 17 000 EUR se nám povedlo uskutečnit 30 mobilit – zahraničních cest jedné osoby do zemí schválených partnerů a vyslat 24 osob na partnerská setkání. Těchto setkání se zúčastnilo celkem 16 žáků a 8 učitelů naší školy. ■

Dariusz Jędrzejski

Dvoutýdenní kurz anglického jazyka v Londýně

Vše začalo pro 3 učitele anglického jazyka naší školy 30. 9. 2012. Byla neděle ráno a my jsme už v 6 hodin byli připraveni ve Frýdku-Místku na autobusovém stanovišti k odjezdu do Londýna. Čekalo nás 14 denní intenzivní školení, které jsme získali díky projektu EU Peníze školám. Toto školení je velmi finančně náročné a bez tohoto projektu bychom si ho nemohli dovolit. Na místo ubytování v Londýně jsme dorazili v 19 hodin londýnského času. První den ve škole jsme hned prošli vstupním pohovorem a rozdělili nás do různých tříd. Tvořili jsme různorodé skupiny, studovali s námi zubaři, právníci, učitelé, doktoři a majitelé firem se stejným cílem, a to zdokonalit si anglický jazyk. Každý den jsme studovali dva bloky, nejdříve gramatický a pak konverzační. Škola končila ve 13:40 hod. místního času. Každý den jsme měli domácí úkoly a byli zkoušeni. V pátek byl testovací den. Psali jsme hodinový test, který měl změřit naše vědomosti. Všichni jsme uspěli. Byla to nezapomenutelná zkušenost. Já jsem byla ve třídě jediná z Čech, studovali tam lidé z Koreje, Brazílie, Argentiny, Itálie, Francie, Japonska, Švýcarska a Španělska. Získala jsem úžasnou zkušenost, při níž se setkalo tolik národů, a spojovala nás jediné angličtina. Bylo více než zajímavé sledovat jejich výslovnost, zejména u studentů z Koreje a Japonska. Všichni jsme byli „na jedné lodi“ a prošli jsme stejnou zkušeností, byl to opravdu zážitek k nezaplacení. To musí člověk prožít, je těžké to popsat. Celá tahle zkušenost mne velice obohatila nejen vědomostně, ale i na duši. Proto jsem ráda, že jsem se tohoto školení mohla zúčastnit. Nejvíce mne zaujalo chování lidí v Londýně. Je tady spousta přistěhovalců, turistů a menšin a lidé jsou velice ohleduplní, slušní a řeší vše s úsměvem. Služby jsou na vysoké úrovni. Pobyt v Londýně se mi moc líbil a mnoho si z něj odnáším. Nabyté zkušenosti zúročíme při výuce anglického jazyka našich dětí. ■

Mgr. Marcela Jašková

Ohlédnutí za projektem ENVIGAME

Od podzimu 2010 vás informujeme o pilotním ověřování projektu „Školní výuka průřezového tématu Environmentální výchova (PT EV) prostřednictvím kombinovaného programu ve škole i mimo školu s využitím multimediálních i mobilních technologií“ v naší škole. Projekt bývá stručně nazýván interaktivní hrou ENVIGAME nebo prostě jen ENVIGAME. Letos na podzim pilotní ověřování projektu ve všech krajích v České republice končí.

Jaké byly dva roky strávené s ENVIGAME?

Za všechny určitě mohu napsat, že náročné. Ve školním roce 2010/2011 probíhaly praktické práce na pilotním ověřování. Možná si vzpomínáte, že si naše škola po dohodě s Klubem ekologické výchovy o. s. Praha vybrala pro svou práci dlouhodobé téma „Ekosystémy a jejich pozorování“ a krátkodobé téma „Tradice a zvyky v našem kraji“. Pozorovali jsme, popisovali a zkoumali místní ekosystémy, věnovali jsme se tradicím v kraji a hlavně v naší obci. Na konci června 2011 jsme se s učiteli z dalších deseti zapojených škol z celé České republiky, Klubem ekologické výchovy o. s. a firmou CrossCzech a. s. sešli v Praze na workshopu k realizaci projektu. Měli jsme možnost přednést poznatky a připomínky přímo z praxe ve škole, celý projekt zhodnotit. Firma CrossCzech a. s. v následujícím období hru ENVIGAME upravila tak, aby ji

mohli hrát žáci ze všech škol v České republice a hra byla pro žáky atraktivní, láková a vzbuzovala zájem o environmentální výchovu. Prostřednictvím hry s použitím mobilních přístrojů mají žáci získat nenásilnou a novou netradiční formou co nejvíce vědomostí, ty si utřídit a teoretické poznatky také použít v praxi.

S upravenou hrou ENVIGAME se učitelé všech škol měli možnost seznámit na krajských konferencích pořádaných od ledna tohoto roku. Pro učitele Moravskoslezského kraje se konference konala 18. ledna 2012 na Krajském úřadě Moravskoslezského kraje v Ostravě v rámci setkání koordinátorů ekologické výchovy. Naše škola měla na konferenci možnost prezentovat výsledky práce žáků. Poprvé zde bylo k dispozici propagační CD obsahující kompletní metodiku projektu, herní scénáře a řadu dalších užitečných materiálů.

Na krajské konferenci jsme dostali nabídku zúčastnit se prezentace projektu ENVIGAME na Žákovské ekologické konferenci na Střední průmyslové škole chemické akademika Heyrovského a Gymnáziu v Ostravě. Možnost účasti na konferenci jsem nabídla v osmé třídě a pro mě nečekaně bylo hodně žáků mým návrhem nadšeno. V osmé třídě se do projektu aktivně zapojilo jedenáct žáků. Společnými silami jsme vytvořili prezentaci, sepsali jsme komentář, žáci si rozdělili úkoly. Osmého března jsme vyrazili do Ostravy. Musím přiznat, že pro žáky to byla úplně nová zkušenost. Snad na všech byla znát nervozita. Své projekty na zmíněné střední škole k našemu překvapení prezentovaly jen ostravské školy, byli jsme jedinou vesnickou školou, navíc relativně z daleka. Naši žáci zvládli vše výborně. Odměnou jim byl oběd v tamní školní jídelně a hlavně následná prohlídka celé školy spojená s návštěvou odborných učeben. Vyučující pro ně měli nachystány zajímavá pozorování a pokusy. Škola se mnohým velmi líbila. U některých možná ovlivní jejich rozhodování při výběru střední školy v letošním školním roce. Po svém úspěšném vystoupení žáci hned zjišťovali, jestli by nemohli prezentovat projekt ENVIGAME ještě někde jinde. Proto jsem je přihlásila na konferenci – Prezentaci žákovských projektů EVVO na Krajském úřadu v Ostravě konanou 11. dubna 2012. I na tuto konferenci jsme se velice pečlivě připravovali, prezentaci si žáci přepracovali a zaměřili se tentokrát o něco více na „Zvyky a tradice v našem kraji“. Přítomným například vysvětlili, co je to krmáš, jaký je rozdíl mezi koláčem frgálem a lopatákem, jak se pečou hukvaldské preclíky. Ty jsme vzali s sebou nejen na ukázkou, ale také na ochutnávku pro všechny přítomné. Naši žáci byli velice šikovní. Na závěr prezentací projektu ENVIGAME jsme o veškeré práci na projektu informovali v rámci Dne Země žáky druhého stupně ve škole. Myslím, že všichni byli překvapeni, kolik práce žáci v projektu vykonali.

Abychom nezůstali jen u prezentací, žákyně osmého ročníku se v předmětu Pracovní činnosti pokusily upéct tvarohový lopaták. Některé byly přesvědčeny, že to nemůžeme zvládnout. A přece ... Povedly se nám dva krásné a výborné.

V letošním školním roce nebudeme hru hrát v celkové podobě. Budeme v různých předmětech využívat některých dílčích úkolů, a to i z jiných témat.

Na závěr bych ráda poděkovala Klubu ekologické výchovy o. s. Praha, firmě CrossCzech a. s., vedení naší školy a také všem zapojeným učitelům za spolupráci, cenné rady, podnětné připomínky a veškerou pomoc při práci na tomto projektu. ■

*RNDr. Hana Piskořová, koordinátorka EVVO
ZŠ a MŠ Hukvaldy, pilotní škola projektu ENVIGAME*

Sociální služby a my

Dne 25. 9. 2012 se uskutečnilo na obecním úřadě na Hukvaldech jednání starosty obce a pracovníků odboru sociálních služeb Magistrátu města Frýdku-Místku, které navštívily naši obec s nabídkou v oblasti sociální práce a sociálních služeb.

Jednání navázalo na seminář pro starosty obcí ve správním obvodu statutárního města Frýdku-Místku, který se uskutečnil na konci května tohoto roku. Zdá se, že kromě aktuálních novinek v této oblasti v souvislosti s probíhající sociální reformou, se hovořilo zejména o podobě spolupráce mezi obcemi v oblasti sociální péče a uspokojování potřeb občanů. Magistrát města Frýdku-Místku jako obec s rozšířenou působností do konce roku 2011 vyplácel dávky osobám v hmotné nouzi a osobám se zdravotním postižením příspěvek na péči. Výplata všech sociálních dávek byla od 1. ledna 2012 sjednocena a přenesena na kontaktní pracoviště Úřadu práce ČR.

Další významnou změnou, která byla hlavním tématem zmíněné návštěvy, je nová povinnost Magistrátu města Frýdku-Místku koordinovat na území svého správního obvodu poskytování služeb a sociální činnosti tak, aby byly řešeny nepříznivé situace občanů a realizováno jejich sociální začleňování.

Odborná sociální práce, prostřednictvím níž je poskytována pomoc seniorům, rodinám s dětmi, nezaměstnaným, osobám se zdravotním postižením a duševním onemocněním, osobám s různým stupněm omezení k právním úkonům, osobám, které o někoho pečují, osobám ohroženým sociálním vyloučením, ohroženým rizikovým způsobem života, obětem agrese, domácího násilí nebo trestné činnosti, osobám bez přístřeší a také imigrantům, je tedy od letošního roku zajišťována sociálními pracovníky Magistrátu města Frýdku-Místku.

Pracovnice odboru sociálních služeb magistrátu nabídla naší obci spolupráci formou podílení se na komunitním plánování sociálních služeb, což by mohlo zvýšit dostupnost sociálních služeb našim občanům.

Co se tedy očekává od nás? Základem navázání vzájemné spolupráce je především znát potřeby našich občanů. Ne všechna přání jsou realizovatelná a ne všechny potřeby je možno i při nejlepší vůli naplnit. Co tedy naši občané chtějí a potřebují? Najít odpověď na tuto otázku by nám mohly pomoci výsledky dotazníku, který přikládáme do aktuálního vydání Hukvaldského občasníku.

Obracíme se tímto na občany s prosbou, aby tomuto dotazníku věnovali pozornost s vědomím, že různé nepříznivé situace mohou potkat v životě každého z nás a jen pokud na ně budeme připraveni, je možné zajistit cílenou a efektivní pomoc.

Vyplněné dotazníky, prosím, odevzdejte na podatelnu Obecního úřadu do konce listopadu 2012. ■

Ivana Hrková, místostarostka

GENERALI POJIŠŤOVNA a.s.

500 Kč
na pohonné hmoty
za nové povinné ručení

více informací :

ING. PETRATUR ANTONÍN

Mobil : 604 238 495

E-mail:

antonin_petratur@generali.cz

SŠ zemědělská a přírodovědná Rožnov pod Radhoštěm

4leté maturitní obory: AGROPODNIKÁNÍ

- zaměření : **Chov koní a zvířat**
Chov drobných zvířat
Mechanizace a péče o zeleň

EKOLOGIE A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

- zaměření : **Geoinformační systémy**
a pozemkové úpravy

3letý učební obor:

ZEMĚDĚLEC - farmář

Den otevřených dveří – 30.11. a 1. 12. 2012

telefon: 571 654 392

E-mail: info@szesro.cz ; <http://www.szesro.cz>

ZBÝVÁ UŽ JEN MALÝ KROK.

MIKULÁŠSKÝ VEČÍREK

JE TADY JIŽ DESÁTÝ ROK.

23.11. 2012 19:30 ZŠ L. JANAČKA
ASPV PŘI TJ SOKOL HUKVALDY VÁS ZVE ... VŠE JAKO OBVYKLE A JEŠTĚ VÍC.
PŘIJĎTE SE BAVIT Z HUKVALD, SKLENOVA I RYCHALTIC ...
HRAJE RIVIERAS SHOW BAND

Obecní úřad Hukvaldy

Úřední hodiny: (polední přestávka 11.00—11.30 hod.)

pondělí 7.00—17.00 hod.

úterý 7.00—15.00 hod.

středa 7.00—17.00 hod.

čtvrtek 7.00—15.00 hod.

pátek 7.00—13.30 hod.

tel.: 558 699 213, 775 865 181, fax: 558 699 213

e-mail: epodatelna@ihukvaldy.cz, e-mail: obec@ihukvaldy.cz

starosta tel.: 775 865 180, e-mail: starosta@ihukvaldy.cz

místostarostka tel.: 775 865 182, e-mail: mistostarosta@ihukvaldy.cz

www.hukvaldy.eu

Informační centrum a Galerie Hukvaldy

Hukvaldy 40, tel.: 775 886 844, e-mail: infocentrum@ihukvaldy.cz, www.ic.hukvaldy.eu

otevírací doba: duben—říjen: denně 9.00—17.00 hod.

listopad—březen: pondělí—pátek 9.00—16.00 hod.

Telefony

Tísňová linka	112
Hasiči	150
Záchraná služba	155
Policie ČR	158
Městská policie	156
Policie Palkovice	558 656 174
Nemocnice Frýdek-Místek	558 415 111
Poliklinika Frýdek-Místek	558 900 111
Informace o telefonních číslech ČR	1180
Linka bezpečí dětí a mládeže	800 155 555
Ohlašovna poruch pevné linky	13129
Hlášení poruch OIIS Hukvaldy - nepřetržitá tech. podpora 4M Rožnov:-	603 428 224
Hlášení poruch OIIS Hukvaldy - nepřetržitá tech. podpora 4M Rožnov:-	603 255 372
Poruchy plynu	do 14 hod.: 558 331 550, po 14 hod.: 1239
Poruchy elektřiny	840 850 860
Poruchy vody	840 111 125, 558 402 111
Pohotovostní a poruchové služby — voda — SmVaK	596 697 111
Finanční úřad	558 605 111
Stavební úřad Brušperk	558 666 443
Úřad práce Frýdek, Na Poříčí 3510	950 113 111
Okresní správa soc. zabezpečení Místek, Palackého ul.	558 604 700
Katastrální úřad	558 604 000
Magistrát Města Frýdek-Místek	558 609 111
Krajský úřad MSK, Ostrava	595 622 222
Lesy ČR, obora Hukvaldy	558 697 641
Veterina MVDr. K. Lančová	558 699 227
Základní škola a Mateřská škola Leoše Janáčka Hukvaldy, p.o. (e-mail: info@zshukvaldy.cz)	
Ředitelna	558 699 238
P. účetní	558 699 206
Mateřská škola	558 699 231
Jidelna	558 699 336

.....
foto: Svatopluk Lév

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku je 30. listopadu 2012.

Termín uzávěrky pro příspěvky občanů a reklamu, které nejsou redakcí upravovány, je 30. listopadu 2012.

Veškeré příspěvky zasílejte na adresu: mistostarosta@ihukvaldy.cz.

Prosím, řiďte se při psaní a zasílání příspěvků pokyny pro autory článků.

Hukvaldský občasník číslo 5/2012 vyjde kolem 10. prosince 2012.